Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 27 (587) * miercuri 3 aprilie 1957 * 4 pag. 15 bani

În vacanță

ORA 10

Atenţiune! Transmit din Constanţa. Am ajuns cu bine la primul obiectiv, pe bordul „Libelulei". Ascultaţi primele ştiri:

Mă găsesc pe terenul de sport al Şcolii de 7 ani nr. 3 din Constanţa, unde se dispută primele meciuri de volei din campionatul unităţii. E greu de precizat de pe acum care detaşament va primi „Cupa 30 Aprilie", deoarece „lupta" dintre detaşamente este foarte dîrză. Aceasta ne-o spun şi rezultatele înregistrate pînă astăzi: detaşamentul I — detaşamentul II 2—3.

În momentul de faţă mă aflu alături de toţi pionierii unităţii, la meciul de volei dintre detaşamentul clasei a VII-a A şi al clasei a VII-a B. După cîte se pare, cei în tricouri roşii vor să cîştige cu orice preţ victoria. Deocamdată însă rezultatul este 1—1.

Mingea trece cu repeziciune de la un jucător la altul. E cînd de o parte a plasei cînd de cealaltă. Scorul creşte mereu. Încă un punct şi cei dintr-a VII-a A au dobîndit victoria.

Extraordinar! Bebe Ştefan, căpitanul echipei, marchează punctul decisiv.

Cei din clasa a VII-a A au început să strige cît îi ţinea gura.

— Uraaaa! Uraaa!

Echipa detaşamentului lor cucerise o nouă victorie.

Înainte de a pleca, l-am rugat pe Ionescu Liviu, preşedintele unităţii, să-mi spună cîteva din acţiunile pe care le vor mai organiza în vacanţă. Transmit textul:

— Cu plăcere. Le am notate chiar aici în carneţel... Aşa... Vom face un concurs al gazetelor de perete care vor oglindi primăvara. Apoi vom cerceta rămăşiţele cetăţii Istria. La colţul Festivalului vom continua să lucrăm cadourile pe care le vom trimite la Moscova.

ORA 11

— Alo! Bucureştiul? Lasă-mi legătura, tovarăşă! Eu sînt, Gheorghiţă. Cum? Da. Primiţi comunicarea din Deva? Dictez:

Cum am aterizat la Deva am întîlnit un grup de pionieri, fete şi băieţi, care purtau pe umeri casmale, greble şi găleţi cu var. Printre ei erau şi cîţiva mai răsăriţi. Se vede treaba, cei dintr-a VII-a!

— Încotro? i-am întrebat.

— Să înfrumuseţăm oraşul şi să plantăm puieţi pe străzi, — îmi răspunse Puşa Ghisolu, din clasa a III-a.

— Ştiţi, noi sîntem echipa „prietenii pomilor" — se grăbi să intre în vorbă şi Delia Beiu.

Am mers împreună cu ei pe strada Andrei Şaguna. Acolo am cunoscut şi pe Clipi Teodor, preşedintele unităţii şi pe alţi prieteni ai pomilor pe care tocmai îi văruiau.

Dar nu m-am mulţumit să aflu numai atît; din vorbă în vorbă, tovarăşa instructoare mi-a povestit şi despre detaşamentul clasei a IV-a.

— Au plecat la Alba Iulia în excursie. V-aş fi făcut cunoştinţă cu detaşamentul fruntaş al unităţii noastre, dar pionierii vin abia peste cîteva zile.

— Şi ce fac la Alba Iulia?

— Vizitează muzeul istoric, închisoarea, vor vedea şi roata pe care au fost ucişi Horia şi Cloşca. Despre toate acestea au învăţat la şcoală şi acum, în vacanţă, merg să le vadă — îşi completă spusele instructoarea.

De la copii am aflat apoi şi alte lucruri. Tinerii istorici vor cerceta ruinele cetăţii Deva, cei de la cercul literar pregătesc o seară închinată lui Ion Creangă, iar artiştii amatori repetă cîntecele dansurile şi scenela pentru programul artistic pe care-l vor da în seara carnavalului.

— S-a notat tot? Da? La revedere!

ORA 12

Am poposit la Şcoala de 7 ani nr 19 din Iaşi. Dar după cum veţi vedea, nu mi a fost dat să mă odihnesc prea mult aici. Împreună cu iubitorii lui Creangă am pornit spre dealul Sărăriei, la „bojdeucă" Ce am făcut nu-i greu de ghicit. Am vizitat casa, devenită astăzi muzeu, unde Creangă şi Eminescu şi-au petrecut mulţi ani. Pionierii care mă însoţesc sînt atenţi, îşi notează în caiete Pîrjoi Dumitru desenează măsuţa, etajera, scrinul şi chiar soba cu pricinici, unde coana Tinca făcea vestitele plăcinte „poale-n brîu". Mai încolo, Luca Constantin copiază fragmente din raportul lui Eminescu asupra meritelor manualului lui Creangă: „Povăţuitorul la citire prin scriere" Fiecare dintre ei studiază cu de-amănuntul tot ce vede Apoi grupul vizitatorilor şi totodată al cercetătorilor se mută în cerdac. Aici, unde Eminescu a compus „Sara pe deal", iar Creangă şi-a scris majoritatea operelor sale, Agachi Eugen povesteşte păţaniile lui Dănilă Prepeleac. Şi, deşi ascultătorii ştiu de mult basmul pe dinafară, fiecare ascultă cu răsuflarea oprită, părîndu-i-se că în mijlocul lor este chiar povestitorul. Aici, în cerdacul bojdeucăi, totul îţi vorbeşte de Creangă.

Eu n-am mai putut sta, dar grupul iubitorilor lui Creangă a pornit mai departe spre Mînăstirea Golia.

Telegrafiez din Craiova. Stop! Greşeală mare. Stop! Opriţi ziarul! Stop. Faptele petrecut astfel:

Primit înştiinţare anonimă că pionierii de la Şcoala de 7 ani nr. 5 n-au nici un fel de activitate în vacanţă. Stop! Repezit cu aparat şi căţel la sus-numita şcoală, pe care am găsit-o închisă. Stop! Trimis articol la redacţie. Stop! Ghinion. Stop! Băiat îmbrăcat trening politic în parcul oraşului Stop! Găsit acolo Şcoala nr. 5 mare şezătoare, veselie, sport. S-au întîlnit cu Şcoala nr. 1 şi Şcoala medie nr. 2, petrecut pe cluste. Stop! Ce mă fac cu articolul? „Cine mi-a trimis scrisoarea anonimă?" „Noi" au răspuns copiii. „Dar de ce?!" — am ţipat cu desperare. „Ce zi e azi?" m-au întrebat. „1 aprilie" am răspuns. Sărit ars. Stop! Schimbaţi titlul articolului. Stop! În loc de: „La voi nu e vacanţă?", puneţi „Copiii de la Şcoala de 7 ani nr. 5 se distrează de minune". Schimbaţi şi text conform conţinutului telegramei.

GHEORGHIŢĂ

SCURTE ŞTIRI

În zilele vacanţei de primăvară, pionierii şi elevii Şcolii de 4 ani din comuna Leu, regiunea Craiova, s-au gîndit să facă o vizită la „Prodaliment", cu care ocazie vor putea vedea cum se cresc şi se hrănesc porcii. Nici activitatea sportivă n-o să fie neglijată în această perioadă; în afară de antrenamentele echipei de gimnastică, se va selecţiona echipa de volei a şcolii.

Tot în comuna Leu, Şcoala de 7 ani anunţă pentru una din zilele vacanţei o excursie cu pionierii la punctul Leul Mic. Aici se vor strînge plante pentru ierbare şi, spre seară, detaşamentul 3 al clasei a VI-a va prezenta un program artistic cuprinzînd cîntece, jocuri şi un monolog.

*

Casa pionierilor din oraşul Iaşi a întocmit pentru vacanţa de primăvară a tuturor pionierilor de aici un program atrăgător şi interesant; vi-l prezentăm şi vouă:

Astfel, în primele zile, o vizită la „Fabrica de cărămizi şi parchet" din comuna Ciurea, excursie la pădurea Bîrnova şi la Biserica Cetăţuia. Apoi prezentarea unui ciclu de filme, o vizită la fabrica „Ţesătura", după care iar excursie, la Movila lui Burcel şi Podul Înalt. Şi vacanţa se va încheia cu... ghiciţi ce? Cu un carnaval al primăverii, la care vor fi invitaţi şi pionieri din regiune.

*

Pionierii Şcolii de 7 ani din comuna Ighiu, raionul Alba-Iulia, vor face o vizită pionierilor Şcolii nr. 1 din Hunedoara; le vor dărui păsări şi animale specifice împrejurimilor, împăiate de ei. Iar gazdele îi vor duce la furnale, la Combinatul siderurgic, arătîndu-le tot ce poate constitui o noutate pentru prietenii lor din Ighiu.

SARBATOAREA POPORULUI MAGHIAR

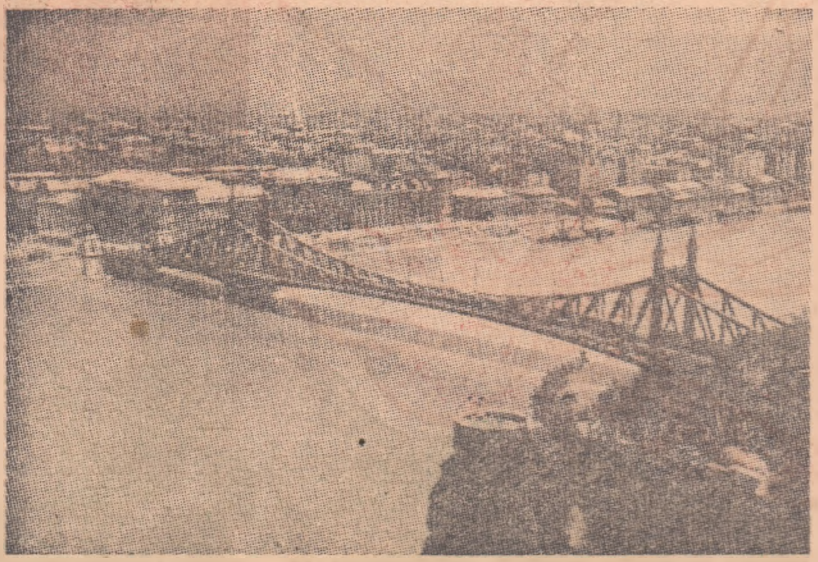
Poporul frate maghiar trăieşte acum, la 4 aprilie, o sărbătoare a bucuriei şi recunoştinţei: se împlinesc 12 ani de cînd pămîntul Ungariei a fost eliberat de sub călcîiul fascist de către vitezele armate sovietice. Fiecare om cinstit din Ungaria nouă îşi aminteşte cu adîncă emoţie clipele de atunci, cînd bărbaţi, femei şi copii, ieşind dintre ruinele lăsate de soldaţii lui Hitler, îi îmbrăţişau plîngînd pe eliberatori, întinzîndu-le buchete de flori, puţinele flori ce rămăseseră în Ungaria pîrjolită...

Mormintele ostaşilor sovietici, presărate de-a lungul ţării, stau mărturie veşnică despre eroismul cu care marele popor din răsărit a luptat şi a dat jertfe de sînge pentru a aduce lumina libertăţii pe pămîntul subjugat. Anii de după eliberare au fost pentru poporul maghiar ani de strădanie încununată de succese pe drumul făuririi unei vieţi noi, socialiste. Mîna frăţească a oamenilor sovietici, colaborarea strînsă cu celelalte ţări ale socialismului, i-au fost sprijin de nădejde. S-au construit uzine noi, oraşe muncitoreşti, aşezăminte sociale şi de cultură. Oamenii muncii din industrie şi agricultură au luptat cu neprecupeţite forţe pentru sporirea producţiei, pentru înflorirea patriei lor.

Anul trecut, în octombrie, cuceririle revoluţionare ale poporului maghiar au fost grav primejduite de duşmanii dinăuntrul şi dinafara ţării. Folosind nemulţumirile provocate de greşelile politice ale unora din foştii conducători ai Ungariei, rămăşiţele claselor exploatatoare au declanşat o sălbatecă şi sîngeroasă contrarevoluţie, care a costat multe vieţi omeneşti şi multe ruine. Iniţiatorii şi sprijinitorii principali ai contrarevoluţiei au fost imperialiştii care năzuiau să îngenuncheze din nou poporul maghiar în robia capitalistă. Dar acţiunea criminală a elementelor fasciste şi imperialiste, s-a năruit. Şi de astădata Uniunea Sovietică a ajutat Ungaria din toate puterile. Şi de astă dată ostaşii sovietici şi-au vărsat sîngele pentru a apăra libertatea şi cuceririle oamenilor muncii maghiari.

Poporul maghiar, în frunte cu Partidul Muncitoresc Socialist Ungar, munceşte azi cu fermitate pentru a înlătura urmele întunecatelor evenimente din anul trecut pentru a duce la izbîndă definitivă construcţia socialismului în patria sa. Chezăşii pentru această victorie sînt voinţa oamenilor muncii călăuziţi de partid, prietenia strînsă cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări ale lagărului socialist. Zilele trecute, o delegaţie a R. P. Ungare în frunte cu tovarăşul Ianoş Kadar, conducătorul guvernului maghiar, a vizitat Uniunea Sovietică. Cu acest prilej, între guvernul R. P. Ungare şi guvernul U.R.S.S. a fost semnată o declaraţie menită să cimenteze şi mai mult legăturile de prietenie şi alianţă între cele două state.

Incadrată în marea familie a ţărilor socialiste, Ungaria păşeşte azi sigură pe drumul păcii şi viitorului fericit drum început în acel aprilie din anul 1945.

Vedere din Budapesta. Unul din minunatele poduri care, arcuite peste Dunăre, leagă cele două sectoare ale capitalei.

STRAVECHEA ARTA A CHINEZILOR

„In vremuri foarte îndepărtate, acolo unde astăzi se întinde teritoriul Chinei de Nord, se afla ţara hunilor nomazi. Intr-o zi, a fost trimes la ei cu o însărcinare importantă conducătorul de oşti chinez Su U. El nu s-a mai întors în ţara sa. Hunii l-au luat prizonier

şi au încercat să-l convingă să treacă la ei. Dar au rămas zadarnice şi ameninţările, şi făgăduielile lor Su U îşi iubea cu înflăcărare patria şi i-a rămas credincios. Drept pedeapsă pentru nesupunerea sa, el a fost silit să pască oile. Anii treceau, dar n-a fost clipă în care Su U să nu-şi amintească de patrie, să nu viseze să se reîntoarcă acasă..."

Această poveste despre marea dragoste de patrie a lui Su U ne-a spus-o omul care ne arăta mica sculptură în lemn reprezentînd un bătrîn sprijinit într-un toiag şi înconjurat de oi. Pe sculptură era scris: „Su U paşte oile". De pe vîrful unui deal, Su U priveşte în zare. Vîntul îi flutură hainele, iar el, sprijinit în toiag, scrutează cu tristeţe munţii depărtaţi ai patriei.

Sculptura în lemn este cunoscută în China din vremuri străvechi.

Subiectele pentru sculpturi erau luate din mitologia chineză şi din legendele populare chineze.

Cel mai iubit dintre eroii legendelor este Şou Sin — întruchipare a vieţii lungi. Şou Sin poate fi uşor recunoscut după un cucui mare — mărturie a înţelepciunii sale. Bătrînul este întotdeauna reprezentat surîzător şi mulţumit.

In secţiunea chineză a „Muzeului de Cultură Orientală" din Moscova, statueta lui Şou Sin, sculptată în lemn de plop galben, atrage în mod deosebit atenţia vizitatorilor O poţi privi ore întregi, admirînd fineţea lucrăturii, frumuseţea podoabelor de pe haină şi chipul înţelept al bătrînului, Şou Sin păşeşte, sprijinindu-se într-un toiag noduros De partea de sus a toiagului este legată o ploscă cu apă făcută dintr-o tărtăcuţă dublă Tărtăcuţa dublă înseamnă urare de drum bun In mîna stîngă, bătrînul ţine „piersica vieţii lungi". Astfel de statuete se oferă în China bărbaţilor ajunşi la vîrsta de cincizeci de ani.

Cu sculptura în lemn s-au ocupat în China nu numai profesioniştii, ci şi ţăranii simpli, care-şi petreceau cu această îndeletnicire serile lungi de iarnă.

Astăzi, artiştii legaţi de popor, folosesc toate tradiţiile bune ale trecutului, studiază îndemînarea şi metodele vechilor specialişti. Ei îşi împărtăşesc cu bucurie experienţa şi-şi transmit meşteşugul celor tineri. In operele lor, astăzi, sculptorii în lemn povestesc despre viaţa cea nouă, despre bucuria muncii libere, despre faptele eroilor naţionali din trecut şi ale celor de acum.

(din revista sovietică „VOKRUG SVETA")

RADIO GLOB

● In fiecare an, în minele din Germania Occidentală se înregistrează 120 de mii pînă la 140 de mii de accidente. De teamă, minerii vechi părăsesc locul de muncă, iar recrutarea de noi mineri constituie o problemă grea.

● Din declaraţiile făcute de guvernul englez, rezultă că în închisorile şi lagărele din Kenya sînt deţinuţi 32.000 de negri. In ultimii doi ani, sub pretextul că s-ar fi răsculat, au fost ucişi 10.500 de cetăţeni ai acestei colonii.

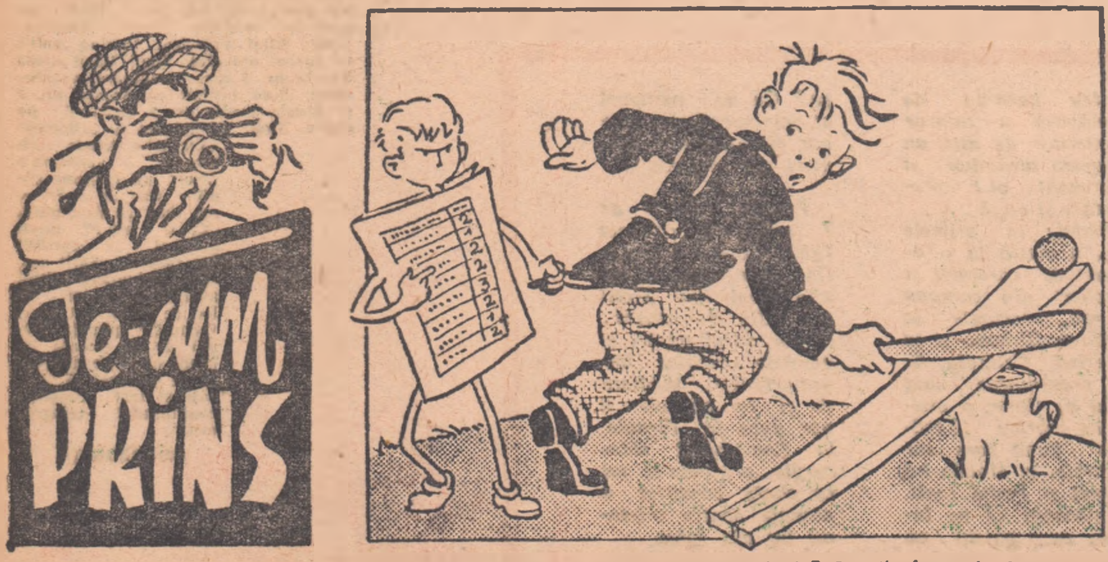
● La Paris şi la Bucureşti au fost constituite comitete de ştiinţe medicale. Ele vor desfăşura, pe bază de reciprocitate, o activitate continuă pentru lărgirea relaţiilor ştiinţifice medicale dintre Franţa şi Romînia.

● După datele publicate de statistica UNESCO-ului, cea mai mare bibliotecă din lume este biblioteca „V. I. Lenin" din Moscova, care are 15.000.000 de cărţi. Urmează bibliotecile din Leningrad şi Washington, cu cîte 10.000.000 volume, biblioteca naţională franceză şi biblioteca publică din New-York cu cîte 6.000.000 de volume. Biblioteca Dietei japoneze (Parlamentul) are 3,5 milioane, iar biblioteca regală belgiană, două milioane volume.

● In localul corpului didactic al universităţii din Allahabad (India) a fost deschisă o expoziţie de artă şi meşteşuguri romîneşti.

Expoziţia este vizitată cu interes de populaţia indiană.

● Greva din Anglia, la care participă aproape două milioane de muncitori, ameninţă întreaga economie a ţării.

Victor Enache, de la Şcoala Fundeni-Brăneşti, fuge de la ore, nu-şi face temele... e ameninţat să rămînă repetent. In schimb, în toată această vreme joacă „popicul" pe maidan.

Noutăţi tehnice şi ştiinţifice din R. P. R.

Invenţiile inginerilor, tehnicienilor şi muncitorilor din ţara noastră sînt cerute şi peste hotare. Prin intermediul „Biroului de Brevete şi Invenţii pentru Străinătate" al Camerei de Comerţ a R.P.R., s-a solicitat acordarea unui număr de 145 de brevete şi invenţii în aproape 20 de ţări. Brevetele cuprind domenii tehnice variate ca: textile, produse chimice, aparate electrice, radiofonie, ceramică, aparate geologice.

★

La Brăila se construieşte o fabrică modernă de plăci aglomerate din lemn. Materia primă o constituie salcia din Delta Dunării. Fabrica va fi complet automatizată, încît muncitorilor şi tehnicienilor le va reveni numai sarcina de a îngriji de buna funcţionare a instalaţiilor.

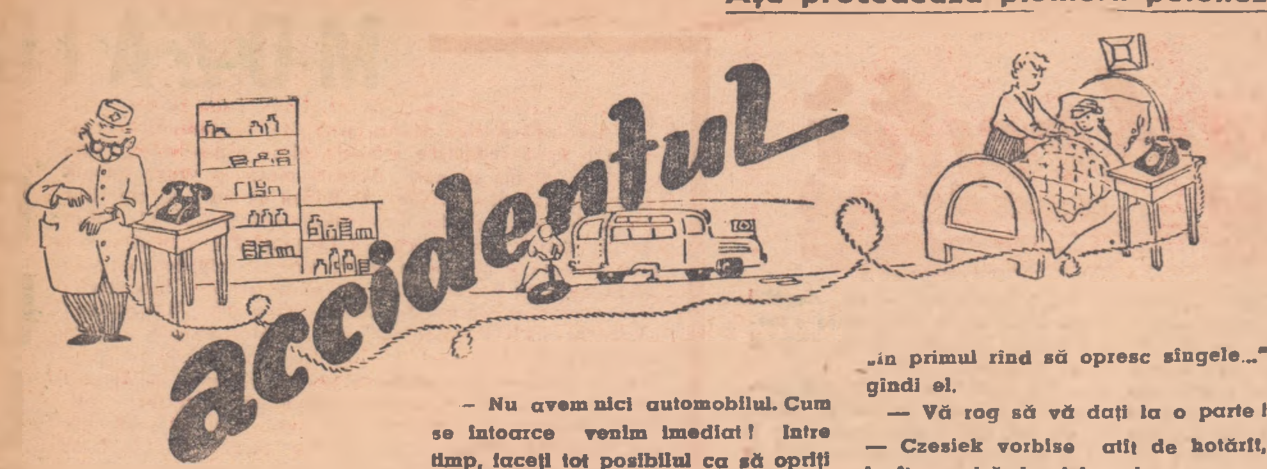
★

Termocentrala de la Sîngeorgiu de Pădure va fi considerabil mărită prin adăugarea unui turbo-generator de 50.000 kw. In felul acesta, termocentrala va deveni cea mai mare unitate termoelectrică a ţării.

★

Cercetătorii de la „Institutul de chimie" de pe lîngă filiala Iaşi a Academiei R.P.R., au găsit noi materii tanante indigene, necesare în industria pielăriei

La secţia de substanţe farmaceutice şi sinteze chimice s-au obţinut noi produse antituberculoase. Din anumite reziduri industriale, s-au obţinut materii colorante pentru fibre şi stimulatori care interesează agricultura.

Accidentul

In biroul salvării din Schazewo sună telefonul. Doctorul Witczak ridică receptorul.

— Telefonez din Rybna — se auzi în receptor o voce de bărbat grăbită și nervoasă. Un caz grav! Franciszka Grajczak, cu domiciliul în Rybiowk, în timp ce scotea apă din fîntînă, a alunecat și s-a lovit la cap. Și-a pierdut cunoștința. Veniți imediat!

— Nu avem nici automobilul. Cum se întoarce venim imediat! Intre timp, faceți tot posibilul ca să opriți singele...

Doctorul mai voia să explice ceva omului necunoscut — cum trebuia să pună bandajul — dar convorbirea fu brusc întreruptă.

Intre timp se aflase despre accident în tot satul. La locuința Franciscăi domnea o adevărată panică. Camera mică era plină de vecini, babe, copii... Fiecare încerca să salveze bolnava cum se pricepea el. O femeie bătrînă punea mereu pe rană o cirpă muiată în apă rece:

— Asta ajută la oprirea singelui.

Ceilalți nu erau de aceeași părere:

— Cirpa trebuie înmuiată mai întîi în oțet și apoi pusă pe rană!

Dar singele curgea mai departe și din ce în ce mai mult.

Ce era de făcut?

Czesiek tocmai își făcea lecțiile, cînd intră în casă o vecină:

— Doamnă Orlinska! Ai auzit ce-a pățit Franciszka Grajczakowa? Hai să-i dăm o mînă de ajutor.

Mama lui Czesiek nu stătu mult pe gînduri și alergă la bolnavă. Czesiek rămase singur. Din cuvintele vecinei nu putuse înțelege mai nimic.

După scurt timp se întoarse mama și începu să povestească amănunte despre accident. Czesiek asculta atent. La adunările pionierești și la cercurile școlare învățase cum să dea ajutor în cazuri urgente. O dată au făcut chiar exerciții pentru oprirea singelui. Dar atunci erau la adunare, iar acum trebuia să dea ajutor unui om. Unui om viu!

Lupta pentru viață

Nimeni aproape nu-l observă pe Czesiek cînd intră. Czesiek își făcu loc pînă la bolnavă. Rana se afla pe partea stîngă a capului, în regiunea timplei și singera puternic.

„In primul rînd să opresc singele..." gîndi el.

— Vă rog să vă dați la o parte!

— Czesiek vorbise atît de hotărît, incit se miră de el însuși.

Oamenii se uitară la el mirați, dar se dădură la o parte. Băiatul se apropie de bolnavă. Se uită atent la rană. Iși aminti cum trebuie oprit singele. „Trebuie apăsată vina mai de jos de rană. Atunci singele se oprește. Numai să găsească vina..."

Czesiek începu să pipăie ușor gîtul bolnavei. Găsi vina și o apăsă cu degetul. Singele începu să curgă mai încet. Czesiek apăsă mai tare. Așteptă cîteva minute — singele nu mai curgea. După aceea, în jurul rănii începură să se formeze cheaguri de singe.

— O fașă! ceru el oamenilor care se uitau uimiți la el. Dar fașă nu era. Czesiek o înlocui cu vată și cu fîșii de pînză curată. Făcu bandajul și se dădu la o parte.

Bolnava stătu un timp nemișcată, dar apoi, încet, deschise ochii...

Ai procedat minunat!

In curte se auzi uruitul unui motor de automobil. Salvarea! Intră doctorul Witckak. Se opri mirat: se aștepta la situația cea mai critică, cînd colo singele era oprit, iar capul bolnavei bandajat.

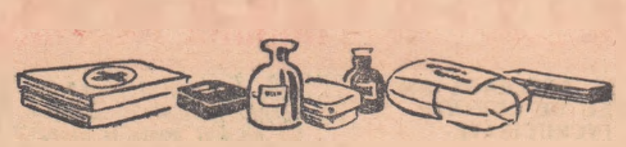
— Cine a făcut asta?

Toți se uitară la Czesiek. Băiatul se înroși pînă în vîrful urechilor. Acum îi părea rău că n-a ieșit mai devreme din cameră.

Medicul desfăcu bandajul bolnavei, se uită la rană, apoi se duse la Czesiek.

— Știi ce ai făcut băiete? întrebă el încet. Ai salvat un om de la moarte. Dacă n-ai fi fost tu, prietene, accidentata pierdea mult singe. Și atunci... atunci ar fi fost foarte greu să o mai salvăm. Ai procedat minunat!...

Zbigniew PAWLOWSKI

Ion a rămas în sat

Dimineață de martie.

— Iar s-au înșelat cu buletinul meteorologic... — își zise moșul — privind albastrul siniliu al cerului.

La intrarea dinspre uliță mare, se porni un lătrat și un schelălăit de să-ți iei lumea în cap, nu alta.

— Care-o fi venit cu noaptea în cap? se miră moșul. Și se îndreptă într-acolo

— Marș, potaie! se zborși moșul la dulăul cel mare, apărîndu-l pe străin.

„Străinul" era un flăcău abi[illegible]ăsărit, rumen la față și [illegible]el. Ducea în spate un soi de butoiaș din care țîșnea un furtun. Nu era singur flăcăul. Altul ca el îl urma la 2-3 pași și încă doi, ceva mai vîrtoși, stăteau, parcă pironiți în poartă.

Moșul se întunecă la față și-i aținu calea băiatului.

— Măi, Ioane, — îi grăi el, așa, să n-audă decît ei amîndoi. Mai bine plecai la oraș. N-ai mai fi supărat gospodarii...

Ion se roși puțin dar continuă să meargă către livadă.

— Eu nu supăr nici un gospodar, moș Floreo. Vreau numai să-ți fac un bine.

— Eu nu vreau să-mi spoi cu praf nici un pom. Au stat ei amar de ani și uite-i, care au avut viață, au rămas...

Din spate, se auzi o voce:

— Lasă, Ioane, dacă o[illegible] se împotrivește...

— Ba, nici pomeneală. Mă întreba numai ceva despre tata, tovarășe agronom. Moș Florea are încredere în mine, doar mă știe de cînd eram cît nuca. Haideți!

Nehotărît, moș Florea o apucă și el în urma celor din echipa pomicolă și privi cum i se stropeau toți pomii.

Ion Coșereanu — eroul rîndurilor de mai sus — a terminat cele șapte clase în 1954. Directorul școlii din Călinești-Topoloveni mi l-a caracterizat astfel „Coșereanu? A fost șef de promoție!..."

Ion însă n-a plecat nici la liceu, nici la vreo meserie. A rămas să îngrijească de ogorul părinților, să-i ajute. Se simțea prea legat de locurile natale.

Intr-o zi, președintele Sfatului comunal l-a întrebat dacă n-ar vrea să slujească și în echipa pomicolă. I-a plăcut și Ion a rămas în echipă. De atunci, echipa lui, cutreeră în fiecare primăvară livezile și ogrăzile oamenilor. Și acum, moș Florea Moșoianu, cel care la început s-a împotrivit să i se stropească livada, în fiecare an, primăvara, vine singur la Sfat

— Măi, flăcău, mîne-s acasă. Vii să-mi faci un „spoi" la livadă?

Noi răspunsuri la chemarea copiilor din Vinerea

Unitatea Nr. 4 răspunde

Noi, pionierii din comuna Topalu, raionul Hîrșova, aflînd de chemarea pionierilor din comuna Vinerea, în legătura cu cultivarea „Lotului pionierilor pentru Festival", am hotărît:

— Să cultivăm suprafața de 800 metri pătrați din lotul școlar cu zarzavaturi din semințe proprii. Pe acest lot vom sădi cartofi, roșii, ardei și ridichi.

Roadele pe care le vom obține le vom valorifica prin cooperativă, iar banii îi vom dărui pentru fondul Festivalului

— Toate muncile le vom face după cele mai noi metode agrotehnice, astfel ca recolta să fie cît mai mare, pentru a putea depune mai mulți bani

— Pentru ca treaba să meargă bine, am împărțit lotul pe parcele de culturi. De fiecare parcelă răspunde un detașament

Colectivul de conducere
al Unit. nr. 4

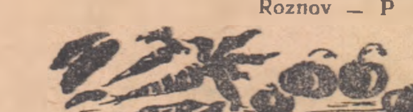
Contribuim și noi

In cinstea Festivalului utemiștii din comuna noastră au luat sub îngrijirea lor „Lotul Festivalului". Noi pionierii îi ajutăm după puterile noastre.

Astfel, am procurat cu mijloace proprii 28 kg boabe de porumb pentru însămînțatul unui hectar de pămînt

Tot în cinstea acestui eveniment unitatea noastră a colectat 1500 kg fier vechi. Vom pregăti, de asemenea cadouri și vom crește 15 porumbei. Banii pe care îi vom obține îi vom da pentru fondul Festivalului.

Nicu MIHAILESCU
Roznov — P Neamț

Dragă redacție,

Vrem să te anunțăm că și noi, pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Ghirdoveni, raionul Cîmpina, regiunea Ploești, ne-am alăturat chemării pionierilor din Vinerea.

Acum avem și noi un „Lot al Festivalului". El are o suprafață de jumătate de hectar și este împărțit în mai multe parcele. Fiecare detașament se interesează îndeaproape de parcela sa

Detașamentul nostru, din clasa a III-a, a chemat la întrecere toate celelalte detașamente din unitate. Atunci cînd vom preda banii de pe recolte în fondul Festivalului vom vedea și care dintre noi au fost mai vrednici!...

Elena CHISCAN și Ion SOARE
Școala de 7 ani — Ghirdoveni,
regiunea Ploești

Alături de prietenii noștri

Noi, pionierii Unității nr 14 de la Școala de 4 ani din comuna Axintele, regiunea București, răspundem cu bucurie chemării Unității nr 6 din comuna Vinerea.

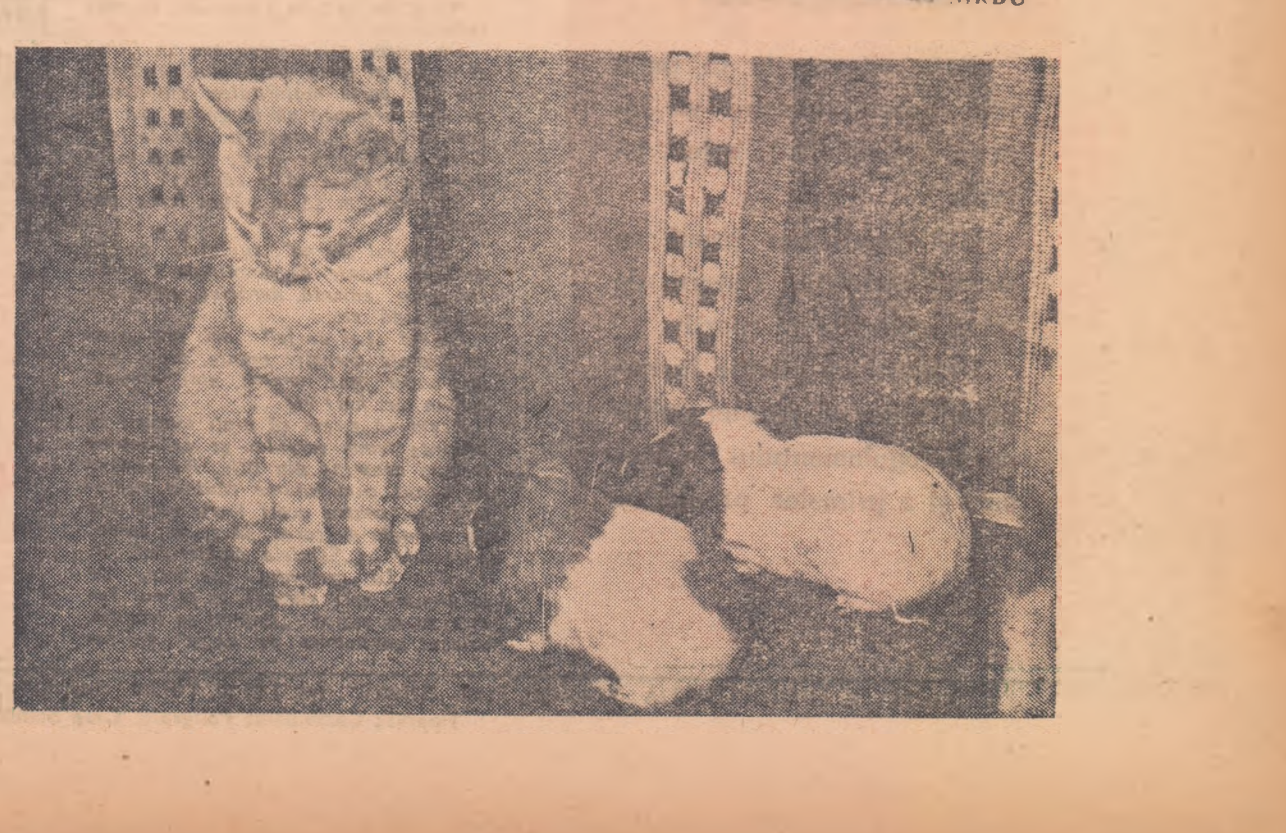
In cinstea Festivalului de la Moscova, ne angajăm să cultivăm cu semințe proprii, zarzavaturi timpurii pe o suprafața de 500 m p. Acestui lot noi i-am dat deja denumirea de „Lotul pionierilor pentru Festival".

Dorina ENACHE
Nicolae OPREA
Ștefan SIRBU

* * *

Astăzi n-are chef de joacă Motănel!...

* * *

Serban Voicu

O lună pe gheață

(Continuare din nr. 24)

Antrenamentul vînătoresc și cinematografic pentru vînătoarea de mistreți a început cu iepuri și vulpi.

Ieșeam pe bălțile cu stufăriș două categorii de vînători: vînători cu pușcă și vînători cu aparate de filmat.

Zile multe am stat prin stufăriș pentru vreo 20 de metri de iepure pe peliculă. De obicei întîmpla așa: cînd ieșea cîte un iepure și nu-l puteam „vîna" cu aparatul; îl împușcau vînătorii; iar cînd îl „împușcam" noi, nu-l mai puteau vîna dînșii.

In orice caz, pot să vă declar că e absolut adevărat ce se spune în La Fontaine și în cărțile de școală: iepurele este foarte iute, iar vulpea foarte șireată.

Odată știam că o vulpe e la gheață. Kilometri lungi pe marile bulevarde de sticlă. După cîteva ore de mers, ne-am dat seama că bocancul sau cizma pote să calce pe ceva mai neplăcut decît gheața. E vorba de plaur. O insuliță plutitoare din rădăcini de stuf și puțin pămînt, și poate încă ceva. Puneți o scîndură pe un lac și încercați să vă mențineți echilibrul pe ea. Veți simți ce înseamnă plaurul. Și aproape toată Delta, mai spre inima literei grecești, e numai plaur.

Am ajuns spre seară la ultima căsuță de pe malul brațului Sf. Gheorghe, la canalul Dranov. In căsuța aceasta, singură între orizonturi de apă, stă un bătrîn de 75 de ani — moș Demente. In căsuța sa, în jurul unei sobe mari, am făcut planul pentru vînătoare.

★

La ora 10 dimineața stăteam pitiți în stuf, lîngă aparate. Se auzeau doar zgomotele hăitașilor și stuful care foșnea misterios.

Ora 11,25 Cerul complet senin. Pojghița de gheață de sub picioarele degerate și amorțite se topește. Apar vine de apă.

11,30. Un schelălăit înfiorător de copoi. Un cîine a fost sfîșiat de colții unui mistreț. Probabil a fost descoperit bîrlogul principal.

Zgomotele se apropie tot mai mult de noi. Se aude și o împușcătură.

Stăm de cîteva ore pe plaur și, cu destulă emoție, așteptăm încordați mistreții care pot să iasă în orice clipă în fața noastră. Operatorii — cu degetul pe butonul de declanșare a motorului, vînătorii — cu degetul pe trăgaci.

Nu știm ce fac ceilalți operatori. Se află la cîțiva metri de noi, dar stuful îi ascunde și îi depărtează, de parcă ar fi în Delta Nilului.

11,45. Gămăliile stufului de lîngă cărare unduiesc suspect și deosebim un mers agitat, un grohăit obosit. La 3 metri de noi, un mistreț cu colții strălucitori. Ne privim o clipă. Nu știm care se sperie mai mult: mistrețul sau omul? Clipele își întind durata. Grohăitul sinistru se asociază cu bîzîitul aparatului.

Dar vînătorul nu mai are timp să tragă: mistrețul se întoarce brusc, în goană. Din depărtare se aud două împușcături și un urlet prelung de fiară răpusă.

Minute de liniște deplină. Ce se întîmplă? Nu mai ies mistreții... Dîndu-și seama că forțele adverse sînt numeroase, s-au retras în ascunzători. Cîinii nu mai îndrăznesc să intre la ei.

Așteptăm. Deodată, un zgomot se apropie tot mai mult. Parcă ar fi un convoi de vapoare și șlepuri. Imposibil! Fluviul este înghețat... Ce se întîmplă?

— S-a dat foc stufului, ne șoptește calm un vînător.

cîțiva metri de noi, dar cîinii nu-i puteau prinde urma. Se învîrtea în cerc. Operatorii o așteptau de două ore, dar ea nu simțea o atracție deosebită pentru film. De abia cînd operatorii au început să-și strîngă aparatele, vulpea, un exemplar rar de cărbunară, a trecut grațioasă pe lîngă ei, de parcă ar fi prezentat la un festival de modă cel mai nou model de blană.

După două săptămîni de Deltă ne-am simțit destul de tari pentru întîlnirea cu mistreții. In zorii unei zile am plecat, vînători, cîini și cineaști, cu camionul la Dunavăț; iar de acolo cale de vreo 20 de kilometri pe jos. „Jos" — înseamnă

Stuful uscat arde ca benzina. Și focul se întinde spre noi, ajutat de vînt, cu viteza unei biciclete.

E clar: focul care vine în linie dreaptă de 2 km. va scoate mistreții și îi va aduce spre aparate. Nu ne mai temem de mistreți, ci de foc

Vedem limbi imense de flăcări și fumul se ridică în nori negri, de furtună, pe cerul senin. Zgomotul incendiului se ivește parcă din șenile de tanc.

Ce se întîmplă în stuf? Mistreții aleargă îngroziți; se aud împușcături tot mai dese; țipete; fumul a reușit să se ridice pînă la soare și îl eclipsează. Aparatele de filmat funcționează aproape fără întrerupere. Se împrospătează încărcăturile de gloanțe și peliculă.

Focul se apropie de noi, ne dogorește. E cel mai groaznic și imens foc pe care l-am văzut vreodată. Parcă am fi într-o lume ireală, în fața zmeilor și a acțiunilor lor potrivnice.

— Dați foc stufului în spatele nostru! — strigă un vînător.

Indeplinim ordinul. Vîntul înalță îndată și poartă incendiul și în urma noastră. Ideea este grozavă. Deși prinși între două linii de foc — avem îndată în spate loc de refugiu. Ne-am asigurat retragerea. Ninge cu fulgi imenși de funingine. Focul din față se oprește în locul pe care am stat atîtea ore. Nu mai are ce să ardă. Incendiul din spate s-a îndepărtat și se va opri cine știe unde, la un canal pe care nu-l va putea trece.

Eclipsa mai durează, dar vînătoarea s-a terminat. Ne întîlnim pe japșă. Vînători, hăitași, operatori și cîinii care a[u] mai rămas. Rîdem, avînd înc[ă] în corp emoțiile zilei. Intins pe gheață stau mistreții și go[]dacii împușcați. Cîin[ii] mai la[]tră la sutele de kilograme d[e] vînat inofensiv: 7 mistreți. Privim de aproape colții, păru[l] aspru... Avem speranța că toa[]te acestea există, încă ned[e]velopate, și pe peliculă.

Ne întoarcem osteniți la mo[ș] Demente. In curte e pregăti[t] deja focul vînătoresc. Ne așe[]zăm roată în jurul său și, c[înd] timp se pîrlește masa de sear[ă] un godac de 80 de kilograme privim Dunărea înghețată, ca[]re, reflectînd incendiile roș[ii] de la orizont — s-a transfor[]mat într-o nestemată de ru[]bin.

Și din rubinul fermecat a[l] Dunării ni se pare că veden[i] ieșind titlul noului film: „IN[]SEMNARI DIN DELTA".

(Sfîrșit)

MOZAIC CULTURAL

● Scriitorii Adrian Maniu și Al. O. Teodoreanu lucrează la o nouă redactare a unei piese pentru copii. Este vorba de „Rodia de aur". Această piesă va vedea lumina rampei în cadrul celui de „Al doilea concurs al tinerilor artiști dramatici pentru Festivalul de la Moscova" Tot în cadrul acestui concurs, care a început la 1 aprilie, se vor mai prezenta și alte piese pentru tineret. Iată doar cîteva: „Nota zero la purtare" de O Sava și V. Stoenescu; „Steaguri pe turnuri" după cartea lui Makarenko; „Vacanța fratelui mai mic" de Tunares Priede și încă multe altele.

● In Editura Tineretului a apărut volumul de versuri pentru copii al cunoscutului poet Marcel Breslașu, intitulat „Bucuroși de oaspeți". De asemenea, au mai apărut versurile pentru copii „Ilinca pleacă la țară" de Veronica Porumbacu.

Tot în Editura Tineretului va apărea peste puțin timp, în colecția „Cutezătorii" „Mathyas Sandorf" de J. Verne.

● S-a încheiat concursul pentru viitorul monument închinat lui George Enescu. Din cele șase machete prezentate, premiul I a fost decernat machetei prezentate de sculptorul I. Jalea, maestru emerit al artei din R.P.R. Monumentul se va înălța în fața clădirii Ateneului Republicii Populare Romîne din București.

● La Torino — Italia — a apărut, în colecția „Marii scriitori străini", o traducere a basmelor lui I. Creangă.

● Nu de mult a apărut la noi o revistă de folclor cuprinzînd studii și materiale din domeniul literaturii, muzicii și dansurilor populare din țara noastră

● In curînd ansamblul Teatrului Central de Stat de păpuși din Moscova va fi oaspete al patriei noastre. Serghei Vladimirovici Obrazțov, de numele căruia sînt legate multe și mari succese ale teatrului sovietic de păpuși, și-a manifestat bucuria în legătură cu această vizită. Printre spectacolele pe care le va da la noi, se numără și piesa „Aladin și lampa fermecată".

● In cursul vacanței de primăvară, copiii din Capitală vor putea viziona mai multe filme pentru ei. Iată titlul lor: „Prieteni nedespărțiți"; „O aventură în Marea Caraibelor"; „Soarta toboșarului"; „Neastîmpărații" „Katy și pisicuța", „Misterul celor două oceane"; „Doi prieteni"; „A fost odată un împărat".

Intre 2-5 aprilie și la Palatul pionierilor vor rula filme pentru copii.

ATENȚIUNE! COMUNICAT INTERESANT!

Peste cîteva zile în paginile gazetei noastre va începe „Concursul celor isteți".

Cîștigătorii vor primi ca premii biciclete, ceasuri de mînă, echipament sportiv.

Urmăriți cu atenție în numărul viitor al gazetei publicarea regulamentului de concurs și a primelor probleme.

JOCURI • JOCURI

CUM SE DEZLEAGĂ UN CAREU DE CUVINTE INCRUCIȘATE

Avem în față un careu de cuvinte încrucișate.

De obicei orice careu are un titlu; el indică și tema, adică din ce domeniu fac parte majoritatea cuvintelor pe care urmează să le găsim. Să zicem, titlurile: „Iarnă" și „Fel de fel". Oare cuvintele din aceste careuri în ce domeniu trebuie să le căutăm?

Să încercăm să le găsim tema, domeniul...

La careul „Iarna": cuvintele vor fi, desigur, legate de anotimpul iernii. De pildă: zăpadă, derdeluș, sobă, om de zăpadă etc.

Careul „Fel de fel": aci, poți pune ce cuvinte dorești: munte, oraș, mălai, vapor, gaz, urgent, stai, nimeni, cioban ac, hm! etc...

Acum să zicem că v-ați lămurit în privința temei careului și ce anume trebuie desprins din titlu. Ne rămîne de văzut cum anume căutăm cuvintele Și pentru acest lucru vom lua un exemplu de careu, să zicem, careul „Animale" („Scînteia pionierului" nr. 11-571) La orizontal (pe careu de la dreapta spre stînga), la primul număr, ni se indică: „Animal cu trompă, uriașul animalelor de uscat". Ce facem în primul rînd? Ne uităm cîte căsuțe (pătrățele) avem 7! Bun!... Ce animal poate fi atunci? Cal? Nu, n-are nici 7 litere, nici nu-i uriaș pe lîngă alte animale și nici n-are trompă. Atunci ce?... Hipopotam? Nu, căci are 9 litere. Poate... elefant!? Ei da, chiar el: e și uriaș are și trompă și are și 7 litere! (La jocuri se scrie cuvîntul nearticulat, afară de cazurile cînd după explicație în paranteză, ni se indică „art", adică „articulat") Deci, am găsit e elefant. Mai departe: ...Pe aceeași linie, nu mai avem alt cuvînt. Trecem la 2. Aci

scrie: „Cel african are două coarn[e] pe nas, cel indian — numai unul" Asta trebuie să fie... rinocerul. Chia[r] așa: R-i-n-o-c-e-r = 7 litere! Nici p[e] rîndul acesta nu mai avem alt cuvînt Atunci hai la 3 Aci zice așa: „Re[n] fără cap" Hm, ciudat Dar nu-i nimi[c] ciudat: ren fără cap poate fi și „en" nu? Sigur că da Pe linie, aci, mai [e] un cuvînt, a cărui explicație e despărți[]tă de cea a primului printr-o cratimă (-). Ce se indică aci?... Că respec[]tivul cuvînt trebuie să fie „Gîndăce[i] mărunți, dușmani neînfricați ai lem[]nului". Păi, e simplu: ăștia-s... carii Deci, fără articol hotărît, vom scrie c-a-r-i!

Și așa mai departe!!!...

Trecem la rîndurile verticale (că[]suțele luate de sus în jos!) D[e] exemplu la 3, se spune: „Pasăre car[e] seamănă cu uliul" Erete, adică. Cău[]tăm: 5 căsuțe. Merge „erete"?.. sigur!

...Și iarăși procedăm ca la ori[]zontal exact după aceleași „legi" Și la urmă cînd am completat to[t] careul, începem să citim întîi pe ori[]zontal și apoi pe vertical: dacă toate cuvintele corespund explicațiilor ura!... înseamnă că... am dezlegat careul!

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel 7 60 10, 7 61.00 Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".